

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10858/2024
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Весне Субић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца Фонда за развој Републике Србије, Ниш против туженог АА из ..., о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гж 1757/21 од 11.01.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гж 1757/21 од 11.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Гж 1757/21 од 11.01.2024. године.

Образложење

Пресудом на основу одрицања Основног суда у Зрењанину П 157/21 (2020) од 14.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је предложено да се одржи на снази у целости решење о извршењу Основног суда у Зрењанину Иив 195/2020 од 21.02.2020. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу на основу веродостојне исправе менице серије ... издате у Београду 18.11.2016. године са клаузулом „без протеста“ и доспећем 02.02.2020. године исплати 717.761,38 динара са законском затезном каматом од 10.02.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је предложено да се обавезе тужилац да туженом на име стицања без основа исплати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.10.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 42.295,20 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Гж 1757/21 од 11.01.2024. године, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у пресуди на основу одрицања Основног суда у Зрењанину П 157/21 (2020) од 14.09.2021. године тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за досудом трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Гж 1757/21 од 11.01.2024. године одлучено је о трошковима поступка. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, јер трошкови поступка, представљају споредно потраживање о којем суд одлучује зависно од процесне ситуације сваког конкретног случаја.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против другостепеног решења којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија није дозвољена.

Преиначење другостепеног решења, ревизију не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**